

AKTIVITA č.2 Šírimo radosť a pomáhame

Žiacka školská rada pri Hotelovej akadémii v Liptovskom Mikuláši

Podpredsedníčka Žiackej školskej rady Alžbeta Holíčková z III.A triedy spolu s ostatnými členmi ŽŠR, sa rozhodli navštíviť Domov dôchodcov v Liptovskom Mikuláši. V tomto možno už aj predvianočnom čase sme chceli pomôcť ľuďom pre ktorých je možno aj len úsmev, alebo milé vládne slovo vzácnosť. Ľudia , ktorí sú umiestnení v takýchto Domovoch sociálnej starostlivosti nechýba už nič, akurát možno rodina, niekto blízky, možno človek , ktorý im venuje aspoň chvíľku svojho času. A aj napriek tomu týmto ľuďom nechýba chuť žiť .Preto sme sa rozhodli spestriť im ich každodenný deň v dome dôchodcov.

Keď sme sa ohlásili, že prídeme pani opatrovateľky nám povedali, že môžeme pomôcť s obedom, keďže sme odborníci z Hotelovej akadémie. Na začiatok sme pomáhali pani opatrovateľkám s výdajom obeda, a niektorým sme museli pomôcť aj s nakrmením. Všetci sa našej prítomnosti potešili, starčekovia a staranky nám rozprávali čo všetko vo svojom živote zažili, o svojich vnúčatách, a deťoch na ktoré sú veľmi hrdé a v poslednom rade na partnerov ktorých už bohužiaľ nemajú pri sebe. My sme vzorne načúvali každé slovo, boli to ako príbehy z rozprávkovej knižky a im sa to páčilo, že ich má kto počúvať.

Sú to veľmi múdri ľudia ktorí v živote toho už veľa videli a ešte viac zažili. Neskôr po obede sme ich zobrali sa prejsť, niektorí ešte na svojich nôžkach a niektorí už bohužiaľ iba na vozičku. Nám to ale vôbec nevadilo, boli sme radi že robíme niekomu aspoň trošku radosť. Prechádzka po čerstvom vzduchu bola veľmi príjemná, a starčekovia si zaspomínali ako aj v takýchto zimách chodili po vodu, a niekedy aj hrávali futbal, keď nebol sneh. Bolo zaujímavé ich počúvať.

Po prechádzke sme dostali od pani vychovávateľky radu, že veľmi radi hrajú karty, a človeče nehnevaj sa. Rozdelili sme sa a jedna skupinka išla hrať karty, kde sa hralo o cukríky. Bola to skvelá hra, kde sme sa nasmiali na tom ako sme prehrali. Aj keď sme sa snažili vyhrať aj tak sa nám to nepodarilo.

Človeče nehnevaj sa bola samostatná kapitola pri ktorej sa hralo ako na majstrovstvách sveta. Bola to skvelá skúsenosť. Po hrách sme zase na oplátku rozprávali o nás. O našich záľubách, o úspechoch v škole, o našich rodinách a dovolenkách .

Prišiel čas večere a ako správni pomocníci sme sa zhostili aj tejto úlohy. Rezne a zemiaková kaša je ich obľúbené jedlo, a keď im ešte pripravíte aj mrkvičkový šalát . Bola to dobrota .Po večeri bol čas sa rozlúčiť.

Po tomto dni sme aj my pochopili, že títo ľudia aj napriek tomu, že už majú stereotypné dni stále majú chuť žiť. Majú neuveriteľnú energiu, ktorú im každý druhý mladý človek môže len závidieť. Aj keď sme mali šíriť a robiť radosť druhým pre nás to bola opätovná radosť. Zistili sme, že tam máme vždy dvere otvorené. Na záver Veľká vďaka patrí aj pani ošetrovateľkám a celému personálu, ktorí sa každý deň snažia spríjemniť život ľuďom odkázaným na pomoc druhých a nie je to vždy je to jednoduché.

